— Кілько вас тут є ірщених, то аби-сте були свідомі: через оцей варіник я на старця зійшов. Як моя умирала, то я не помнівси, то забув-сми, як заорав. А самарка каже мені вчора, шо то все горнец. "І жінку затратив-єс і сам пропав-єс, каже. Аби не горнец, то ти до сегодні газда". А я на їду не вистравний, храмів не роблю, людей не скликаю, бо не бірую, усі знают. Єк за покійнички поклалося на полицу, то чєпів до сьогоднішнього дня.

— Ти, бадіку, не псуй собі працу, але дивиси за другов жінков. Тобі треба такої газдині, аби тобі на голові горшки била. За кожний раз, як прийдеш з коршми, то один горнец. Або ти на чілідину, або чілідина на тебе верже.

— Єк верже, то буду знатьи, шо є за шо, шо моя газдиня мні файно чістує. Але цес варінник піде зараз на черіпки. Аді у тоту обіч 'го шпурєю у тернє, най си розсипає, най ми в хаті не робит окаяніє.

— Мой, та то ще мудрий варінничьок, нашо розмітаєш жіночу арнарію?

— Винеси, каже Самарка, тот горнец та й розбий при людях, та й тоді тобі пофосолитси, єк руков відверне. А мені жінка через біду вмерла! Та же ви тємите, газди: єк покійничка лежала, то прийшла до мене єкас лєнка, що селом ходила. "Тобі жінка подужіє, — каже, — але звари і курку". А я став у гадках, шо тут робити? Єк гуцул возметси курєтину їсти, — гадаю собі, — то пан біг відбере кулешку. Але послухав-сми публіки, та й крадьки, аби мир не занв, зварив-сми в оцім варіннику курку, а жінка на другий день очі замкнула.

— То нема шо, бадіку, на зайду складати, ти чій не дитина, то знав-єс, шо з паном богом не траба гиршкатиси. Шо не годити, то ні; за курку пан біг гуцула карає. Зайді нічьоси не стане; підслухав співанки в селі та й повітривси далі, а ти приймай кару.

— Хто знає, може й зайда вже минувси, бо він брачіку стеребив усю курку; покійничка лиш дзємки покушіла.

— Ей, де! Їму си гріх не пише, бо то лєнка, усєклї молитви знає.

— То най 'го холера зітне, шо мні так збавив, на смерть збавив. Люди, таже я був газда, а сегодні голак.

— Знав-сми зайди послухати, знав-сми жінку заситити, а не знав-сми горшок з хати вікинути. Тіму-сми лайдак, п’єнюга остатній. Але ви, газди, будьте пребашні, шо я таке ротом мелю. Може мні попустити біда, щезла би, може, устаткуюся. Аді, сокотіти, бадійки, най шнурую. Ге-е-ех! На черіпки пішов, чуєте?

— Слухаєте, слухаєте, як черепє кочєєси, аби так біда відкочювалиси. Бігме, шо так: най гуцул не береси до курітини, най не гнівит бога! Будьте свідомі, газди!

Приміточки (словничок) до новелі:

Горнец – мала посудина (тут велике горня)

Бірує – мати силу

Вистравний – вибагливий

Чєпів – стояв

Варінник – каструля для варіння

Бадіку – чоловіче

Чілідина – родина, сім'я

Верже – кричить

Шпурєю – кидаю

Тернє – терен (рослина)

Храм – церковне свято

Пофосолити – пощастити

Арнарія – приладдя, статки

Лєнка – міщанка

Гиршкатися – дратуватися

Стереби – зжер, з'їв

Дзємки – трішечки

Повітривси – пішов далі

Минувси – помер (в цьому сенсі)

Зайда – випадкова людина

Збавив – зашкодив

Голак – самотній (в цьому сенсі)

Лайдак – невдаха

Пребашний – обережний

Сокотітси

Шнурєю – йду далі

На черепки – на частини